

## Realitats i desitjos en temps de pandèmia

*«Pensava que davant d'un virus amb el qual no es pot negociar, ni suplicar, els partidaris d'uns i altres partits acceptarien que hem d'aturar els contagis com més aviat millor»*

**Fa massa dies que faig de metgessa exclusivament**, intensament. Us confesso que no m'atreveixo a parlar de l'actualitat social o política perquè no estic al dia. Us escric, ja que des d'un confinament diferent del confinament domèstic algunes consideracions esparses.

**Parlem de deteriorament de les institucions i de la salvaguarda** de la democràcia com si abans de la pandèmia fossin perfectes. Mai hem aconseguit tenir institucions i l'aprofundiment democràtic que hauríem volgut per la nostra societat catalana, espanyola, europea i mundial. Els bons desitjos per al segle XXI van deteriorar-se molt amb la manera les receptes que es van aplicar per a sortir de la crisi del 2008. Austeritat, precarietat, debilitació dels serveis públics, creixement d'ideologies d'extrema dreta que aixecaven banderes xenòfobes i propugnaven superioritat d'unes vides per sobre d'altres.

**Abans del primer infectat per la SaRS-CoV.2** el nostre món ja tenia molts problemes, que no han nascut amb el virus però s'agreuaran si no sabem incorporar aquesta malaltia en la nostra realitat de manera adequada.

**M'agradaria poder-me sumar a les veus optimistes i dir que** el que hem viscut aquestes 10 setmanes ens farà canviar, que a partir d'ara les propostes de desglobalització, d'atenuació i reequilibri del dany ecològic que hem infligit al planeta seran una gran oportunitat, que potenciarem les economies properes i col·laboratives i projectarem ciutats energèticament sostenibles. És el que jo desitjaria, però conec la història de les grans pandèmies i si bé és cert que fan sortir el millor de molts humans, també fan aparèixer el pitjor, els cobdiciosos i milionaris de les tragèdies.

**Les disputes mundials són econòmiques, com sempre**, menys sanguinolentes, però la lluita pels mercats serà ferotge. La Xina i els Estats Units es disputaran el món i si el botí és destruir la Unió Europea i els avenços i la protecció social que va aconseguir la segona meitat del segle XX, sempre tindran un fidel aliat: Vladimir Putin.

**Però a les societats complexes els calen institucions** de govern la més eficient possibles, i els caldrien governants íntegres, sòlids, eficients, exemplars. També és un desig des del meu confinament embolcallat.

**No és possible deixar evolucionar una pandèmia d'altíssim** contagi i alta mortalitat sense intervenció dels poders públics. Els governants que ho han insinuat, han hagut de rectificar quan la realitat de les xifres conegudes (sempre inferiors a les reals) els ha obligat a escoltar algun científic assenyat. El pànic que provocaria l'evolució desbocada d'una infecció d'aquestes característiques retransmesa en directe, provocaria situacions socials imprevisibles i, amb tota seguretat, desordres públics incontrolables.

**Només en les societats privades d'informació** i acostumades a veure morir els seus éssers estimats d'una epidèmia rere una altra, com passa a alguns indrets del continent africà, els números importen poc.

**Darrera dels números hi ha famílies que ploren** la pèrdua, persones que pateixen greus malalties, que no poden dormir a la nit pels dolors, l'ofec, l'angoixa...que provoca. Els que viviu confinats a casa o desconfinats a mitges m'heu de fer entendre les manifestacions contra les mesures de contenció d'una infecció que fins i tot amb els millors tractaments, continua tenint una mortalitat elevada.

**No és nou, si repassem la història de la humanitat**, trobarem insubmisos a les ordres de contenció en totes les epidèmies. En el cas dels barris de renda alta de Madrid i ara d'altres ciutats, no han sortit al carrer fins que les xifres eren descendents. Sé que l'oportunisme polític existeix, l'he vist sovint. Pensava que davant d'un virus amb el qual no es pot negociar, ni suplicar, els partidaris d'uns i altres partits acceptarien que hem d'aturar els contagis com més aviat millor. No demanàvem gaire, però era massa per a qui cegament segueix consignes i no ha vist la Covid-19 de prop.